

(فصل ۷۴)

بحرِ مقتضب

۱) مقتضبِ مثمنِ مطوی - فاعلاتُ مفتعلن چهار بار. مثالش:
 بالبت چه می طلبم؟ باده نزد جان چه بود؟
 بارخت چه مه نگرم؟ بنده پیش خان چه بود؟

تقطیعش: بالبت چ، فاعلاتُ / می طلبم، مفتعلن / باد نزد، فاعلاتُ / جا چبود، مفت
 برین قیاس باقی را فهم کنی. اصل این بحر «مفعولاتُ مستفعلن» است چهار بار اماً چون مفع
 را طی کنند، فاعلاتُ شود چنانکه گذشت در بحر منسخ و چون مستفعلن را طی کنند، مفتعلن
 چنانکه گذشت به تکرار. و اینجا همه ارکان مطوی اند. و این بحر را از آن جهت مقتضب گویی
 اقتضاب در لغت بریدن چیزی است از چیزی و این بحر را از بحر منسخ بریده اند و گرفته چ
 الفاظ و ارکان این هر دو بحر یکی است و اختلاف همین در ترتیب است و بس، همچنانکه دا
 که اصل منسخ مستفعلن مفعولاتُ است چهار بار. وبعضاً گفته اند که این بحر در شعر عرب
 مجزو می آید و مجزو بیتی را گویند که عروض و ضرب او بیندازند و جزء به فتح جیم و سکون ز
 نقطه در لغت بریدن است.

(فصل ۷۵)

۲) مقتضبِ مثمنِ مطوی مقطوع - فاعلاتُ مفعولن چهار بار. مثالش:
 وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی حاصل از حیات ای جان یک دم است تادانی
 تقطیعش: وقت راغ، فاعلاتُ / نیمت دا، مفعولن / آقدرک، فاعلاتُ / بتوانی، مفعولن . ب
 را برین قیاس فهم کنی. چون مستفعلن را قطع کنند، مفعولن شود چنانکه گذشت در بحر منسخ
 و اینجا چهار رکن مطوی است و چهار رکن مقطوع.

بحرِ مجتث

(فصل ۷۶)

۳) بحرِ مجتث مثمنِ مخبون - مفاعلن فعلاتن چهار بار. مثالش:

زدور نیست میسر نظر به روی تو مارا
 چه دولتست!؟ تعالی‌الله، از قد تو قبا را
 تقطیعش: زدورنی، مفاعلن/ سمیسر، فعلاتن/ نظر برو، مفاعلن/ یتما را، فعلاتن.
 چدولتس، مفاعلن/ تتعالل، فعلاتن/ لهز قدی، مفاعلن/ تقبا را، فعلاتن. اصلی این بحر «مس
 تفع لن فاعلاتن» است چهار بار. اما چون مس تفع لن را خبین کنند، مفاعلن شود چنانکه گذشت
 در بحر رجز و فاعلاتن را خبین کنند، فعلاتن چنانکه گذشت در بحرِ رمل. و اینجا همه ارکان مخبون
 اند. و این بحر را از آن جهت مجتث گویند که اجتناث در لغت از بیخ برکنند است. و مسدس این
 بحر را که مستفعلن فاعلاتن فاعلاتن آمده است، از بحرِ خفیف گرفته‌اند و برآورده، چرا که الفاظ و
 ارکان این هر دو بحر یکی است و اختلاف به آنست که اینجا مستفعلن مقدم است بر هر دو فاعلاتن
 و در بحرِ خفیف مستفعلن در میانِ دو فاعلاتن است چنانکه معلوم خواهد شد. و اسمِ مقتضب و
 مجتث اگر چه در معنی به هم نزدیک اند اما چون آن بحر را مقتضب نام کردند، این بحر را مجتث
 نامیدند از برای امتیاز در نام چنانکه گذشت در اسمِ صدر و ابتدا. و باید که این سخن بر خاطر باشد
 تا اگر مثل این چیزی باید احتیاج به تکرار نباشد.

(فصل ۷۷)

مجتثِ مشمنِ مخبونِ مسبغ - مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلیان دوبار. مثالش،

شعر:

غلارکزتورد، نوردیدگانِ منست آن
 دلم که سوخت زعشق، چراغِ جانِ منست آن
 تقطیعش: دلم کسو، مفاعلن/ خ زعشق، فعلاتن/ چراغِ جا، مفاعلن/ نمنستان، فعلیان.
 قیاس گیر به تقطیع ازین، به باقی شعر. چون فاعلاتن را خبین و تسیغ کنند، فعلیان شود چنانکه
 گذشت در بحرِ رمل.

(فصل ۷۸)

مجتثِ مشمنِ مخبونِ مقصور - مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلاتْ دوبار. مثالش، مؤلف گوید،

شعر:

زبسکه درِ تو در جانِ ناتوانِ منست
 هلاکِ من طبد هرکه مهریانِ منست
 تقطیع: زبس کدر، مفاعلن/ دتدرجا، فعلاتن/ ننا توا، مفاعلن/ نمنست، فعلات. قیاس
 گیر به تقطیع ازین، به باقی شعر. چون فاعلاتن را خبین و قصر کنند، فعلاتْ شود، چنانکه گذشت
 در بحرِ رمل.

(فصل ۷۹)

مجتثِ مثنی محفوظ - مفاعلن فعالتن مفاعلن فَعلن به کسرِ عین دوبار. مثالش مؤلف گوید،
شعر:

شفا چو در قدمِ تست مبتلای ترا   برون خرام که دردی مباد پای ترا
قطعیع: شفا چدر، مفاعلن / قدمی تس، فعالتن / تمبتلا، مفاعلن / يترا، فَعلن. قیاس گیر
به تقطیع ازین، به باقی شعر. چون فاعلاتن را خبن و حذف کنند، فَعلن شود به کسرِ عین، چنانکه
گذشت در بحرِ رمل.

(فصل ۸۰)

مجتثِ مثنی محبونِ مقطوع - مفاعلن فعالتن مفاعلن فَعلن به سکونِ عین دوبار. مثالش،
مؤلف گوید، شعر:

اگر چه یارِ مرا نیست رسمِ دلداری   بدین خوشم که ندارد به دیگری یاری
قطعیعش: اگرچ یا، مفاعلن / رمانی، فعالتن / س رسم دل، مفاعلن / داری، فَعلن. قیاس
گیر به تقطیع ازین به باقی شعر. و چون فعالتن را قطع کنند فَعلن شود به سکونِ عین، چنانکه
گذشت در بحرِ رمل.

(فصل ۸۱)

مجتثِ مثنی مقطوعِ مسبغ - مفاعلن فعالتن مفاعلن فَعلان دوبار. مثالش، مؤلف گوید،
شعر:

چه گوییم از سرمستی: «لبت می نابست»   مرنج از سخنِ ما که عالم آبست
قطعیعش: چگوییز، مفاعلن / سرمستی، فعالتن / لبت می، مفاعلن / نابست، فَعلان.
مرنج از، مفاعلن / سخنی ما، فعالتن / کعالمنی، مفاعلن / آبست، فَعلان. و چون فَعلنِ مقطوع را
مسبغ کنند، فَعلان شود، چنانکه گذشت در بحرِ رمل.